

Pedofili u Zenici, Tuzli i Bihaću

Sarajevo ■ Godina XI ■ 2. januar/siječanj 2008. god. ■ 2 KM

Izlazi srijedom

AZRA

566

Selma BAJRAMI
Još nisam
na vrhuncu
karijere

S BEŠLAGIĆ

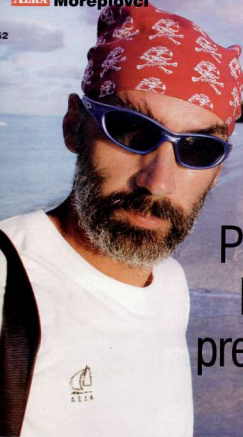
puje stan
Hrvatskoj?

Aldin
KURIĆ

Samo me licemjeri prozivaju

EXTRA

Mirela Franković ■ Maja Tatić i Rade Šerbedžija ■ Mladen Jeličić Troko ■ Amila Imamović ■ Senad Svraka
Igor Vukojević ■ Edis Žilić ■ Selma Kajan ■ Andrijana Lazić ■ Damir Jahić Čekić ■ Vladimir Putin

Senad SVRAKA Prvi Bosanac koji je sam preplovio okean jedrilicom

■ Píše: **Selma KŠIĆ**

Senad Svraka je posve neobičan čovjek. Ovaj tužlak nije želio veći bankovni račun, poslovni uspjeh i harmoničan porodični život. Čak ni proslavljeni film, iako je diplomirao na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Želi ploviti svijetom, završivati u nenaseljena područja, družiti se sa domoročima, boriti se protiv nevere. Šta je potaklo jednog kontinenta

Teško je reći kad je bilo najzbuđljivije. Bilo je mnogo toga. Kad vam se u mraku primiče teretni brod od 200 metara koji ne odgovara na pozive putem radija, a vi ne znate da li vas je neko s broda vidio, to nije nimalo prijatno. Kad iznenadni udar vjetrova povali brod na bok, naježiš se. Ali, strah je iracionalna stvar i vrlo često veličina straha nije u skladu sa stvarnom opasnosti. Prepao sam se kad sam na Jadranu morao bježati od nevere (nevera - dalmatinski izraz za kratkotrajno, iznenadno i ponekad snažno nevrijeme; nema veze sa bračnim nepodopštinama iako im liči po karakteru), iako stvarna opasnost nije bila tako velika

■ Sa sodanskim ribarima

Bosanca da krene u uzbudiviju morską avanturu i plovi ogromnim vodenim prostranstvima svijeta?

- Pa nismo mi Tuzlaci baš posve kontinentalci. Imamo mi naše Panonsko more (smijeh). Šalu nastranu, ja vam ne bih znao stvarno odgovoriti na to pitanje. Tako se valjda ljudi rode, pa neko postane tesar, neko bravar, neko momar. Ljubav

prema moru postojala je kod mene od malih nogu. Kao klanac, živio sam cijelu godinu za onih 15 dana godišnjeg odmora na Jadranu. Ali, ne volim samo mora. Volim i šume, i planine, i rijeke i pustinje. Da i ne govorim o lijepim ženama! To je dio moje fascinacije ljepotom prirode i ljepotom općenito, koje su me vodile i u izboru profesije. Diplomirani sam snimatelj, studirao sam u Zagre-

bu na Akademiji dramske umjetnosti - počinje svoju zanimljivu priču za naš magazin Senad Svarka, alias Barba.

Život u japankama

U avgustu 2003. godine Barba je kupio devetmetarsku jedrilicu koju je nazvao „Alea“, a na put je krenuo iz Francuske u junu 2004. Putovanje je trajalo tri godine. Neko vrijeme je pekao momarski zanat između Hrvatske, Grčke i Turske, a potom se odlučio na „veliki skok“ i u decembru 2005. krenuo prema Crvenom moru i Indijskom okeanu. Na etapu od Turske do Tajlanda, koja je trajala šest mjeseci, poveo je jednog saputnika, Nebojšu STANOJEVIĆA. Zajedno su snimili prvih 16 epizoda TV-serije „Put oko svijeta“, koju su TV-gledatelji imali priliku vidjeti na BHT 1. Nebojša se vratio u Tuzlu da radi na montaži TV-serije, a Barba je ostao u Tajlandu čekajući da monsunski vjetar okrene pa da se može ponovo zapuštiti preko Indijskog okeana. Ovak put u suprotnom smjeru.

- Od februara do jula 2007. sam preplivao Indijski okean sa istoka na zapad, i tako postao prvi Bosanac koji je sam preplivao okean jedrilicom! U toku tri godine posjetio sam 17 država i jedan pusti otok - arhipelag Čagos, u srcu Indijskog okeana. Putovanje se zasad završilo na otoku Mayotte koje pripada Francuskoj i nalazi se u blizini Madagaskara. Tu sam prodao brod i vratio se avionom u hladnu Evropu.

Senad se sada odmara u rodnom gradu i navikava na promjenu klime i tla pod nogama. Kaže da promjena klime nije tako veliki problem, jedino mu se teško naviknuti na cipele, nakon što je dvije godine proveo u japankama. Život na kopnu smatra komfornijim od onog na moru, ali manjak komfora je sastavni dio avanture i cijena koju mora platiti momar da bi stigao na pusti otok. Isto kao što se planinar mora preznjeti da bi se popeo na vrh planine. Ali zato pogled s vrha planine nije isti kao onaj pod planinom!

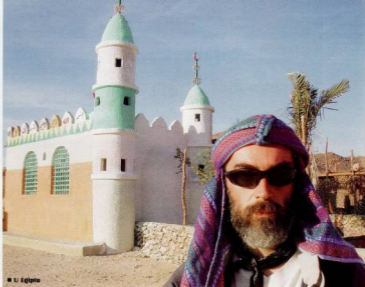

■ Bosanac u cvatu na Tajlandu

Ovo nisam volio

- Najmrže od svega bilo mi je prati suđe svaki dan, tri puta na dan. Postao sam pravi majstor u vještini kuhanja kompletnog ručka koristeći samo jednu šerpu. Jao sam iz šerpe, da ne prijam tanjire. Kašike i viljuške, poklon od tetke Najle iz Lukavca, sam ipak morao koristiti, ali sam se puta došao s jednom viljuškom i tri kašike, iako sam krenuo sa kompletnom garnitурom. One druge su sad negdje na dnu mora.

- Poslije tri godine plovidbe poželeo sam da se malo odmorim, da uživam u prednostima punog frižidera i toplog tuša, ali to je samo prikupljanje snage za nove poduhvate. Moja probna ambicija bila je oploviti svijet, ali u tome nisam uspio zbog okolnosti koje su bile izvan moje kontrole. Međutim, nisam odustao od te namjere. Volio bih formirati jednu malo ozbiljniju ekspediciju, sa malo većim brodom, tako da mi se na putu koji bi trebao trajati dvije godine, može priključiti, po etapama, nekih dvadesetak članova posade. Siguran sam da ima puno naših zemljaka koji bi se rado priključili ovakvoj ekspediciji, na nekoliko sedmica ili nekoliko mjeseci, ovisno o mogućnostima, kad bi im se ukazala ozbiljna prilika.

■ U Egiptu

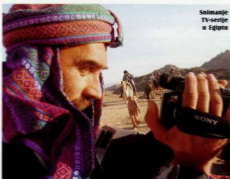
Nacionalni ponos

Ovdje govorim o puno većem projektu od moje prve plovidbe i ja to ne mogu organizirati sam. Međutim potencijal ovakvog projekta je veoma velik: on bi omogućio promociju i afirmaciju naše zemlje u svijetu, proizvodnju atraktivnih TV-programa, prvorazredni marketing za sponzore koji su sposobni prepoznati potencijal

Putopis o pustolovini

Senad je odlučio napisati putopis o pustolovnoj morskoj plovidbi. Ipak, od sada nije bio pretjerano vrljdan.

- Imam tri strane napisane, ali imam oko 1.000 strana dnevnih zapisa. Sad to treba rastabirati, ima tu puno posla. U svakom slučaju, bit će knjiga, ne znam kad, ali će biti. Spremam i jednu izložbu fotografija, o tome ćemo kad projekt malo uznapreduje. Ne volim puno pričati unaprijed, davati prazna obećanja. Više volim pričati "unazad", znači pričati o onome što sam stvarno uradio i postigao, a ne o nekim svojim fantazijama.

Snimanje TV-serije ■ Egiptu

ovakvog poduhvata. Da i ne govorim o nacionalnom ponosu koji je danas, nažalost, na najnižoj tački u 1000-godišnjoj historiji postojanja BiH - kaže on.

Barba kaže da je vrtunac ova ekspedicija doživjela na Cagosu. To je, u suštini, bio glavni razlog zašto se uputio prema Indijskom okeanu. I nije iznoverio njegovu očekivanja. To je pravi zemaljski raj. Naravno, samo za one koji mogu izdržati tri mjeseca bez auta, mobitela i televizije. Cagos je naseljeni arhipelag pod bri-

lanskom upravom, s kojeg je stanovništvo iseljeno prije 30-ak godina. Od tada se priroda oporavila i danas se može reći da je netaknuta. Na Cagosu se redovno zadržavaju jedrilice i ne postoji drugi način da se posjeti to mjesto. A da li je bilo opasnih trenutaka tokom putovanja?

- Teško je reći kad je bilo najuzbudljivije. Bilo je mnogo toga. Kad vam se u miraku pri-miče teretni brod od 200 metara koji ne odgovara na pozive putem radija, a vi ne znate da li vas je neko s broda vidio, to

nije nimalo prijatno. Kad iznenadni udar vjetrova povali brod na bok, naježi se se. Ali, strah je iracionalna stvar i često veličina straha nije u skladu sa stvarnom opasnošću. Prepao sam se kad sam na Jadranu morao bježati od nevere (nevere - dalmatinski izraz za kratkotrajno, iznenadno i ponekad snažno nevremeno; nema veze sa bračnim nepodobnostima iako im liči po karakteru), iako svama opasnost nije bila tako velika.

Kad je odlučio krenuti na put. Barba je prodao sam sve što je imao u Francuskoj i kupio brod. Četiri godine živio je na brodu, tri godine putovao i to sve sa svojim parama. Njegovu sponzoru bili su prijatelji Jaserko i Aida MERDŽIĆ iz Sarajeva, te tuzlanski fotograf Muđ.

- Jedrenje nije jeftino, ali kad vam je brod kuća, onda se stvari malo mijenjaju. Ni u „normalnoj“ kući na čvrstom tlu ne stanuje se besplatno. Treba kuću održavati, plaćati grijanje, struju, telefon, pa onda treba auto, benzin, cipele, zimski kaput. Ja nisam imao ništa od tih troškova i kad sam sveo račune, ispalo je da je jeftiniji život na brodu, nego u Francuskoj. A obišao sam četvrtinu svijeta! ■